

STUDENTEN WEEKBLAD

22e JAARGANG.
No. 13.

REDACTEUREN:

MEL. C. M. JELGERSMA, H. L. DINGER, A. G. MARIS, E. KANN,
B. C. VAN BALEN WALTER, MEL. J. BECKERING VINCKERS, G. E. GERST.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

DONDERDAG
8 JAN. 1920.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN.

DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER.
DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Studiebelangen.

Centrale Commissie voor Studiebelangen.
Een organisatie voor Studentenbelangen.

Ingezonden.

Open brief aan den President van de Almanak-Redactie.
Een verhaaltje uit een gevangenkamp, door S.

Gedachten en Gedichten.

Vereenigingsleven.

Civiel- en Bouwkundig Stud. Gezelschap „Practische Studie“.

Technische Hoogeschool.

Mededeelingen.

STUDIEBELANGEN.

Centrale Commissie voor Studiebelangen.

VERSLAG van de Openbare C. C. Vergadering op Maandag 15 December 1919.

Aanwezig zijn 29 studenten, exclusief de leden der C. C.

De w. n. Voorzitter, de heer E. J. Koch, opent te vier uur de vergadering en geeft een beknopt verslag van het behandelde op de voorgaande Openbare Vergadering.

Naar aanleiding van een vraag van den heer Franx, welke houding de C. C. denkt in te nemen t. o. z. van de elders ingestelde Studenten-Commissies, doet de Voorzitter enkele mededeelingen over de Commissie van georganiseerd overleg, waarover binnen zeer korten tijd definitieve mededeelingen gedaan zullen worden, (zie hiervoor S. W. van 18 December).

De heer Franx zou Delft gaarne vertegenwoordigd zien in de Algemeene Studentenvergadering, die binnenkort in Utrecht gehouden zal worden; ook de heer Grijns geeft in overweging om in Utrecht aansluiting te zoeken.

Vervolgens is aan de orde een motie van den heer Franx, inhoudende de wenschelijkheid dat aan de wijziging van de Hooger Onderwijswet zullen medewerken studenten, leden van de C. C. en Hoogleraren.

Hierover is niet gestemd, daar door enkelen de motie misplaatst geacht werd of vooruitlopend. Bovendien merkt de heer Van Oyen op dat de Hooger Onderwijswet de Raad van State al verlaten heeft en dat er alleen nog sprake is van Kon. Besluiten.

Naar aanleiding van een opmerking dat de C. C. op meer vertrouwen hoopt, meent de heer Schotte dat de C. C. zwak is en verkeerd doet steeds mandaat van de Vakvereeningen te halen. De Voorzitter merkt hiertegen op, dat het laatste slechts in noodzakelijke gevallen gebeurt.

Nadat de heer Grijns nog in overweging gegeven heeft om in algemeene studiekwesties ook een damesstem te hooren, sluit de Voorzitter, niets meer aan de orde zijnde, de Vergadering.

Namens de C. C.:

F. W. VAN BERCKEL, Secretaris.

Een organisatie voor studentenbelangen.

In no. 6 van „Minerva“ van 30 October l.l. verscheen een artikel over: „Een nationale studenten studie-organisatie“, van de hand van den heer P. J. Idenburg, wat gedeeltelijk werd opgenomen in het T. S. T. no. 8 (December 1919). Naar aanleiding hiervan had in kleine kring van belangstellenden een onderhoud plaats met den heer Idenburg, om na te gaan wat er te Delft gedaan zou moeten worden om tot die Nationale Organisatie mede te werken. Het is dan noodig, dat er te Delft een lichaam is, dat de studenten vertegenwoordigt en in ruime zin hunne belangen behartigt.

Voldoet de C. C. hieraan? O. i. niet voldoende. De C. C. is geen verantwoordelijk lichaam in den gewonen zin. Wel zijn elk harer leden afzonderlijk verantwoordelijk voor hunne daden tegenover hun eigen vakvereniging, maar de C. C. in haar geheel kan slechts

in bijzondere gevallen ter verantwoording worden geroepen, bijvoorbeeld wanneer er geschil bestaat over de behartiging van de studiebelangen, in welk geval er beroep op de Besturenvergadering mogelijk is.

De taak van de C. C. is beperkt tot de gemeenschappelijke studiebelangen. Voor werkzaamheden buiten deze taak steunt de commissie niet op de studenten, doch handelt uit eigen initiatief en is hier dus evenmin verantwoordelijk voor.

Dit alles is oorzaak dat de C. C. weinig belangstelling en in vele kringen van de studentenwereld geen voldoende vertrouwen geniet. En dit heeft weer tot gevolg dat de commissie zwak en eenigszins geïsoleerd komt te staan, waardoor ze inderdaad niet meer de studenten vertegenwoordigt.

Dat dit door verschillende personen uit allerlei kringen werd ingezien bleek, toen Donderdag 18 Dec. 1919 onder leiding van den heer C. D. Grijns een bijeenkomst plaats had. Getracht was zooveel mogelijk functionarissen van vakvereeningen en C. C.-leden bijeen te krijgen om hen van de bestaande voorstellen op de hoogte te brengen en hun persoonlijke meening te hooren.

Hier werd betoogd dat plannen tot verbetering met het bovenstaande moeten rekening houden. Een nieuw lichaam zal bij grooter vertrouwen meer kunnen doen en omgekeerd zal de belangstelling in hare werkzaamheden toenemen. Er bestaat hier een voortdurende wisselwerking.

De oorzaak van de geringe belangstelling en vertrouwen aan de ééne zijde en de weinige kracht van de C. C. aan de andere zijde is te vinden in het *wezen en de samenstelling van de C. C.*

Aan de voorstellen van ondergeteekenden ligt een ideëel beginsel ten grondslag. Zij willen door een betere wijze van samenstelling meer waarborg hebben, dat het lichaam op de hoogte is van de richting der gedachten en de wenschen in de studenten-samenleving. De verantwoordelijkheid van het lichaam tegenover alle studenten is hiervoor noodig. De taak van het lichaam wordt dan uitgebreid tot de behartiging van studentenbelangen in den ruimsten zin.

Deze gedachte werd door de bijeengekomenen in de volgende motie uitgedrukt:

De kring op 18 December 1919 bijeen op de kamer van den heer R. Heyning, Oude Delft 161a, spreekt uit de wenschelijkheid, dat de Delftsche Studenten Maatschappij zal bezitten een lichaam, dat haar belangen in den ruimsten zin behartigt.

De vraag of dit lichaam naast de C. C. zal komen of in de plaats ervan zal treden, wordt besproken. Als beginselen, waarop dit lichaam zal berusten, worden genoemd:

- 1°. dat het bedoelde lichaam zal bestaan uit personen, die om hun persoonlijke kwaliteiten zijn gekozen.
- 2°. dat het wenschelijk geacht mag worden, dat er personen in zitting hebben, die elk in een andere afdeling studeeren. Dit is echter niet noodzakelijk, daar het gaat om algemeene studentenbelangen. (A).

De vrees, dat vakbelangen in 't gedrang zouden komen is ongegrond, daar deze toch, zooals nu, door de vakvereeningen behartigd blijven. Deze vereeningen komen dan echter sterker te staan. Reikt haar invloed niet ver genoeg, dan kunnen de behandelde vraagstukken van algemeen studentenbelang worden, die door het lichaam ter hand worden genomen. (Voorbeeld: sluiting laboratoria gedurende college-uren).

De werkzaamheden van de thans bestaande C. C. worden een belangrijk onderdeel van de taak van het lichaam. Waar vele vraagstukken zowel studie- als studentenbelangen zijn (spoorstudentendom — woningvraagstuk) zou afbakening van de bevoegdheden van twee lichamen moeilijk zijn en tot verbrokkeling en dus verzwakking aanleiding geven.

De stemming over de vraag of er 1 of 2 lichamen zullen zijn beslist met 1 stem blanco voor de instelling van één lichaam.

Het contact van de vakvereeningen met het lichaam en onderling wordt, volgens de voorstellers, bewerkstelligd door uit dit lichaam voor elke V. V. een persoon aan te wijzen. Het is wenschelijk, dat deze in het V. V.-bestuur een adviseerende stem heeft. Hij behoeft niet iemand te zijn, die tot de zelfde afdeling als die V. V. behoort. De mogelijkheid moet bestaan, dat twee personen, die algemeen geacht worden geschikt te zijn om algemeene studentenbelangen te behartigen, ook daarvoor kunnen worden aangewezen, al bestudeeren ze 't zelfde vak. Daar meestal een student de algemeene studiebelangen van één zijde bekijkt, die beïnvloed wordt door de studiering, waarin hij verkeert, is voor alzijdige belichting dezer kwesties wenschelijk, dat van elk der afdelingen één persoon in het lichaam zit.

De kring neemt daarna de volgende motie aan (2 tegen, 1 blanco):

De kring enz. . . , spreekt de wenschelijkheid uit, dat zoo mogelijk van elke afdeling één persoon in het lichaam zitting heeft.

Als gevolg van deze motie zal het lichaam uit minstens 7 leden moeten bestaan, waarmede de vergadering instemt.

Waar er direct andere groote belangen de aandacht vragen, kon het gewenscht zijn het lichaam voor elk dezer naar behoefte uit te breiden (woningvraagstuk, sport). Op 't oogenblik is het vraagstuk van de meisjes-studie van zóoveel belang, dat het opnemen van een meisjes-student als vrouw noodig is.

Zaterdag 20 Dec. werd de bijeenkomst voortgezet, hoewel door het begin van de vacantie niet allen aanwezig waren.

Nu werd de verantwoordelijkheid van het lichaam besproken. In tegenstelling met de tegenwoordige toestand, nu de C. C. in haar geheel niet verantwoordelijk is, zal het bedoelde lichaam op alle studenten moeten steunen, de uitvoerende macht zijn van de wenschen van de studenten en tegenover hen voor haar geheele taak verantwoordelijk.

Deze verantwoordelijkheid kan indirect of direct zijn. Voor indirecte verantwoordelijkheid is het bestaan van een tusschenlichaam noodig, bijv. de besturen-vergadering van de vakverenigingen, of een vergadering van speciaal daartoe gekozen afgevaardigden. Het eerste bestaat in zekere mate thans, zooals boven gezegd werd.

Bezwaren hiertegen zijn, dat deze methode omslachtig is, dat ze onzuiver is, daar de meening van minderheden niet tot uiting kan komen (of slechts in zeer beperkten kring) en dat de toch reeds geringe belangstelling van de studenten in de werkzaamheden van het lichaam niet bevorderd wordt. Alleen, wanneer directe verantwoordelijkheid onmogelijk is, zou deze methode een oplossing kunnen zijn.

Directe verantwoordelijkheid bevordert het contact van de studentenwereld met het lichaam, waardoor dit beter van alle bestaande gedachten en wenschen op de hoogte komt. Tegenover het praktische bezwaar van groote vergaderingen staat dat daarin altijd enkele personen de gedachten van een groep weergeven en door het verhoogde contact misverstanden, die thans vaak tot zóoveel ongemotiveerde ontevredenheid aanleiding geven, voorkomen worden.

Hoe moet nu dit lichaam worden samengesteld? Het is duidelijk, dat het lichaam verantwoordelijkheid tegenover allen, slechts dan zal kunnen dragen, als op de verkiezing van elk van zijn leden door alle studenten invloed kan worden uitgeoefend. Bij de gedeelte-verkiezing, volgens welke de C. C. thans tot stand komt, kan dit niet het geval zijn. Voor indirecte verkiezing moet er weer een tusschenlichaam bestaan bijv. de besturen-vergadering, waartegen de zelfde bezwaren gelden als boven uiteengezet bij de indirecte verantwoordelijkheid.

Gewenscht is o. i. directe verkiezing, waarbij elk stemgerechtigde direct zijn invloed uitoefent. Hierbij hebben invloeden van kliekgeest e. d. minder kracht. Politieke acties zouden gunstig werken door de belangstelling en activiteit der studenten te verhoogen. Tegenover het bezwaar, dat een stemgerechtigde student door de beperktheid van zijn bekenden-kring niet over alle candidaten uit persoonlijke waardeering kan oordeelen, staat dat deze beperktheid voor den candidaat ook bestaat. Naar mate een candidaat echter meer voor de studenten samenleving heeft beteekend, zal de kring, waarin hij bekend is, grooter zijn en zal hij meer stemmen verkrijgen. Zulke personen zijn toch in de eerste plaats de aangewezen leden voor het lichaam.

De candidaatstelling zal algemeen moeten zijn, d. w. z. dat elk stemgerechtigde zal kunnen meewerken tot het stellen van zóoveel candidaten als er leden van het lichaam zijn. Tegen een te groot aantal candidaten kan het vereischte aantal voorstellers worden opgevoerd.

Deze candidaatstelling geeft de eenige waarborg dat personen, die geschikt geacht worden om algemeene studentenbelangen, die boven speciale vakbelangen uitgaan, te behartigen, in aanmerking komen. Wanneer personen uit verschillende V. V.'n in iemand een goede candidaat meenen te zien, dan moeten ze hem ook kunnen stellen, al studeert hij in een andere afdeling dan de hunne.

De beginselen waarop het verkiezingssysteem gebouwd moet zijn, zijn boven aangegeven (A).

Ondergeteekenden meenen in hun zoeken daarnaar geslaagd te zijn. In hunne voorstellen, die zij aan de vakverenigingen en de C. C. hebben aangeboden, is dit systeem nader uitgewerkt en geargumenteed.

Delft, December 1919.

D. A. BOUWMAN.
F. E. EIJKEN.
R. F. HEYNING.
C. FRANK.
A. LODDER.

INGEZONDEN.

Open Brief
aan den President van de Almanak-Redactie.

VUURLAND, 31 December 1919.

Amice (s. s. t. t.)

Misschien herinner je je, dat ik verdween. Hoe ik verdween? Dit zal ik je vertellen. Ook in het kort. De tijd dringt namelijk; de draineering van de westelijke provincies. . . . enfin, dit doet minder ter zake; ik zal je zoo beknopt mogelijk verslag geven van een zeer merkwaardige gebeurtenis.

Van het voorjaar leerde ik in Den Haag de gevierde danseres Madame C. kennen, die toen juist teruggekeerd was van haar

huwelijksreis met hare toekomstigen . . . echtgenoot? nee: moordenaar. De oorzaken en gevolgen van dezen moord doen minder ter zake. Belangrijk was voor mij een onderdeel van Madame C.'s reis. Het jonge paar had namelijk met de gewoonte gebroken om óf naar de Witte Brug óf naar Venetië te reizen; zij bezochten daarentegen Vuurland, najaar 1918. Het toeval wilde nu, dat de monarch van dat land, La de twaalfde, die wegens het uitblijven van den wereld-ongedrag, sinds 17 December door zijn dankbaar volk La de Groote wordt genoemd. . . . het toeval wilde nu, dat die monarch La in het najaar van 1918 op een der hofjachten meer dan 2½ uur werd achtervolgd door een kletsnat konijntje. Dat was een gelukkig voortteeken! Je moet namelijk weten dat het konijntje op Vuurland, in tegenstelling met andere landen, de incarnatie is van het geluk. Waardoor het kletsnat was? Dit kwam zeer waarschijnlijk door de langdurige droogte van dat jaargetijde (de zomer valt daar immers in het najaar), zoodat het konijntje genoodzaakt was zich te baden, maar dit alles doet eigenlijk minder ter zake. Het gelukkige voortteeken deed zijn werk. Want dienzelfden middag nog stuitte La, toen hij den hoek van een vulkaan omreed, op een klein, doch vrolijk gezelschap. Namelijk het jong getrouwde paar. Nog vóór dat de koning zijn zelfbeheersching had herwonnen, was hij reeds onder de bekoring gekomen van de charmante dame C.; eerst haalde hij een paar oude koeien uit de sloot, maar al gauw vlotte het gesprek. Hij noodigde beiden uit voor het middagmaal. Aan tafel zat zij naast den koning, wat als een groote eer mocht gelden, daar de tafel heel breed was; trouwens de koning ook. Sommigen zeggen, dat zij ook nog gedanst heeft, doch dit is van minder belang. In ieder geval ontving ik, van het voorjaar, het volgende briefje:

DEN HAAG 1919.

Mon cher,

Zoo juist teruggekeerd. La de Groote zoekt een secretaris. Dat lijkt mij wel iets voor jou. Kom er eens over spreken.

Shake hands with,

C.

En werkelijk, alles liep keurig van stapel! Ik kocht een armbandhorloge en schepte mij in naar Vuurland. De reis duurde niet zoo lang als de kapitein vermoedde, en deze liet dan ook spoedig het anker zinken, om mij aan land te zetten. Ik overtuigde mij ervan dat 't Vuurland was, en bij den koning aangekomen, toonde ik hem terstond het portret van madame C. Hierdoor steeg ik zeer in zijn achting en hij benoemde mij tot zijn staatssecretaris. Sommigen zeggen, dat ik deze benoeming te danken heb aan den voorspraak van den hofdichter Tu, die in de kerstvacantie van 1912 op '13 geheel met de oude anapesten brak, en nu uitsluitend trioletten maakt in viervoetige jamben. Doch dit doet minder ter zake. Ik heb je hiermee verteld hoe ik staatssecretaris werd. Och ja. Je kunt nooit weten hoe een koe een haas ontvangt.

Nu breng ik hier mijn dagen door op de loggia van mijn plaggenhut; en hoewel ik het druk heb met de staatszaken, toch denk ik veel aan mijn vaderland, waarmee ik helaas slechts verbinding heb door middel van enkele buitenlandsche telegrammen in de Oprechte Vuurlandsche Courant. Zoo kom ik nog wel het een en ander te weten. Ik heb bemerkt, hoezeer de Senaat te Delft zich beijverd heeft om ééns in de eeuwige gelukzalige jachtvelden van den Grooten Manitou te komen; ook vernam ik dat de Westlandsche bloemkool van den winter weer buitengewoon lekker was. Ik moet uit kleine berichten een grooteren indruk distilleeren, evenals een tramconductor met kleine inkomsten groote afstanden aflegt. Zoo kwam bijvoorbeeld het bericht, dat een groep Noorderlingen zich dusdanig had vergast aan Groninger koek en molleboonen, dat zij zich genoodzaakt zagen om den groentijd af te schaffen, welk feit volgens den hofdichter Tu op hartvergrooting wijst; ik ben het hierin niet met hem eens en vermoed een grondiger verklaring te vinden bij de chronische storingen in de slingering der Cartesiaansche pijnappelklier. Toen echter de hofdichter Tu van zijn onbekendheid met Descartes' leer blijk gaf door langdurige congesties, toen heb ik hem ten slotte gelijk gegeven. Ook kwam het bericht dat een Leidsch jonggeinaugureerde in den raad van geïntresseerde professoren de volgende toast sloeg: „Jongens, wil ik er eens wat vertellen? Ze hebben mij in den groentijd gedwongen plaats te nemen op een stapel gedenschriften van Cassanova!” en dat toen alle professoren vuurrood werden en eenige latijnsche spreuken prevelden, ik meen: *natura artis magistra, la garde meurt mais ne se rennd pas*. En hieruit trok de hofdichter Tu de conclusie, dat ieder in zijn eigen vet moet gaar koken. Wat ik met hem eens was.

Nu ik eenmaal van koken sprak, voel ik de warmte nog veel drukkender; zooals ik zei valt hier de zomer in het najaar; het is nu vreeselijk warm! de camelions weten gewoon niet meer welke kleur zij zullen aannemen, en ook de muskieten zijn vervelend. Maar ik doe net of ik van den prins geen kwaad weet en schrijf rustig door, om je den zeer merkwaardigen gebeurtenis te vertellen:

Van ochtend ging ik naar de Westkust, voor die draineeringen. Het werk schoot flink op, en ik was dus in mijn knollentuin. Plotseling kwam echter de tuinman op mij af en dreigde mij in zee te zullen werpen! Dat lukte hem echter niet zoo gauw. Integendeel, het lukte mij. Ik wierp hem geruischloos in de stille Zuidzee, waar een haai hem een steek onder water gaf. De gelukkige afloop beschouwde ik als een goed voortteeken. Je moet namelijk weten, dat hier zeer veel werk wordt gemaakt van voortteekens, terwijl men daarentegen zijn kleeding nogal veronachtzaamt. Om twaalf uur ging ik weer naar huis, en toen ik thuis kwam, vond ik daar . . . dit is het culminatiepunt van mijn brief . . . toen vond ik daar het S. W. van 18 December. Voel je wat dat beteekent op Vuurland het S. W. van 18 December, op Vuurland in de eenzaamheid? Voel je dat? Ik stond perplexed en verzamelde onmiddellijk

het volk op den brink. Maar op mijn vraag, hoe dat S. W. hier was gekomen, kon geen der inboorlingen een bevredigend antwoord geven. Ten slotte bleef men bij de onderstelling: dat het hier heen gebracht zou zijn, door den prae-historischen vogel Dodo, die zich hier in enkele spelonken ophoudt en volgens de ancienniteit als opperste godheid wordt vereerd door het volk. Ik liet den brink weer ontruimen en ging ook zelf naar huis, alwaar ik mijn tanden borstelde om weer tot mij zelf te komen, een middel, dat ik indertijd van den ouden Beezoom leerde. Ik legde mij in een hangmat, en het er op aan, om te gaan lezen, (kalenderstijl). En wat las ik? van den President van de Commissie... enz. enz... voor negentientwintig! (Dit is het tweede culminatiepunt van mijn brief). Onmiddellijk vulde ik mijn cigarettenkoker en liep met blij gezicht naar den hofdichter Tu, en de stem verheffend sprak ik tot hem de volgende woorden als pijlen gewiekt: „Tu! look at that! Wij hebben ons vergist. Nóg leggen de corpsmaagden niet allen het loodje erbij, nóg behoeven zij niet allen begraven te worden. Wij waren onvolledig ingelicht hier op Vuurland. Hoor je het, Tu? Ik zeg niet valsch ingelicht; doch onvolledig!” En ook ditmaal waren wij het eens met elkaar. En wij veranderde dus onze vroegere overtuiging, dat de corpsmaagden begraven moeten worden, omdat haar stoffelijk op deze wijze veel te lang boven den grond blijft staan. Maar toch blijven wij de toenemende ondervoeding met bezorgdheid inzien, tóch blijven wij bekommerd kijken naar het kerkhof, dat op de corpsmaagden wacht. Ik ben altijd heel lankmoedig geweest, en ik zie dus wel in dat hier niets tegen te doen valt; maar de hofdichter Tu neemt graag de allures aan van een grappenmaker, en hij is naar het kerkhof gefietst en heeft daar op het hek aan den ingang het MEMENTO MORI aangevuld tot MEMENTO MORUM.*)

En nu mijn waarde President van de enz. enz. ik hoop dat deze brief nog met de mail van 31 December meegaat; ontvang verder den dank, de Nieuwjaarswenschen et les sincères salutations

du Secrétaire de La Majesté le Roy
La XII, des Pays du Feu.

*) Gedenk de mores (mòsje').

Het volgend verhaal kwam me in de zin in verband met het gepraat over C. C. hervorming. Veel erin is m.i. mutatis mutandis op deze kwestie van toepassing, al zal de aandachtige lezer natuurlijk vele punten van verschil ontdekken. Echter is de kern van de kwestie dezelfde en moge men de hierin gemaakte fouten vermijden en niet het kind met het badwater weggoien.

Een verhaaltje uit een gevangenkamp.

Er waren in dat kamp verschillende wapens en regimenten en zelfs hier leefde bij hen nog iets van het vroegere grote verschil in tradities en opvattingen dat, zoals trouwens in ieder leger dat zich zelf respecteert, de verschillende wapens gescheiden houdt en maakt dat iemand van een ander wapen nooit voor vol wordt aangezien.

Aan het hoofd van dat kamp stond een kampkommandant, (laat ik schrijver K. K. om aan de Delftse afkortingsgewoonte tegemoet te komen), en boven de wijken waarin het verdeeld was, stonden luitenants. De K. K. had de manschappen en ofsieren uit één regiment bij elkaar in dezelfde wijk ingedeeld, in de hoop dat de gevangen ofsieren te midden van hun eigen manschappen mede zouden werken om ongeregelheden te voorkomen. En wanneer een van die ofsieren voor zijn manschappen iets kwam vragen aan de luitenant van die wijk of soms aan de K. K. dan waren deze heel vaak de verzoeker ter wille. Immers de meeste begrepen het belang er van daardoor de gevangenen tevreden te houden. Maar er waren natuurlijk ook wel eens dingen die niet toegestaan konden worden, en ook traden alle luitenants en het andere bewakingspersoneel niet altijd even menskundig op en maakte fouten. Ze waren immers mensen. Maar deze kleinigheden en de lange duur van de gevangenschap maakte dat langzamerhand de gevangenen ontevredener werden.

Nu hadden de gevangen ofsieren van ieder regiment een vertegenwoordiger aangewezen en deze vertegenwoordigende ofsieren (V. O.) kwamen vaak samen en vertelden elkaar wat zo al door de luitenant in hun wijk was toegestaan en hoe ze het een of ander gedaan hadden gekregen en vaak konden de anderen daarmee hun voordeel doen. Ook verzochten ze wel eens het een en ander aan de K. K. namens het geheele kamp, en meermalen was de K. K. hen terwille.

Deze V. O. dan bemerkten wel de stijgende ontevredenheid van hun manschappen en verzochten daarom de K. K. om eens in de maand te samen met zijn luitenants met hen te overleggen hoe aan rechtvaardige verlangens tegemoet te komen en de ontevredenheid te doen verminderen. Maar zoals wel vaker in militaire zaken, het duurde maanden voor hierop antwoord kwam. En de ontevredenheid nam toe. Zo zeide enkelen: „Weet je waarom men niet naar ons luistert, waarom onze wenschen niet verhoord worden? Hoe kunnen die officieren onze belangen behartigen, ze vertegenwoordigen niet ons aller mening, ze zijn afgevaardigde van hun regiment maar niet van ons allen. We moeten een grote bijeenkomst houden en daar te samen uit ons midden een nieuwe afvaardiging kiezen”. En reeds wachtte men maanden en maanden en men werd steeds ongeduldiger en weet dit wachten aan de V. O. en steeds talrijker en dringender werden de stemmen die zeiden: „we; met die eenzijdige ofsieren, deze is de man van dat regiment veld, die weer van dat regiment infanterie, enz., maar het zijn geen vertegenwoordigers van de hele gevangenen-maatschappij. Laten we nieuwe leiders kiezen die meer succes zullen hebben, want we zullen dan achter hen staan”. En zo ongeduldig en ongedurig was men, dat niemand op het eenvoudige idee

kwam, dat men ook aan de V. O. de morele steun van het kamp geven kon, door te verklaren dat men zich schaarde achter de V. O. en deze als zijn vertegenwoordiging beschouwde. Misschien dacht men er ook wel aan, maar vond deze V. O. geen vertrouwen waard, gezien hun povere resultaten tot dusver, vergat daarbij echter, dat de V. O. evenals zij allen krijgsgevangenen zonder rechten waren. En men hield een vergadering van alle gevangenen. Juist werd toen bekend gemaakt dat de K. K. goedgevonden had met de V. O. geregeld te gaan overleggen zoals deze verzocht hadden. Maar men was zover gegaan met praten over een betere vertegenwoordiging, dat dit de ontevreden gemoederen niet meer kon tegenhouden. „De K. K. zou dan ook wel willen onderhandelen met de gekozen vertegenwoordigers (G. V.)”. Deze werden dan ook verkozen. Zoals altijd wanneer een vergadering oordelen moet over personen die ze niet kent, werden de grootste schreeuwers en de mannen die de mooiste verkiezings programma's hadden verkozen. De K. K. was zo verstandig geweest geen dwarskijkers naar de vergadering te sturen, maar vernam zijdelings toch wel enkele uitdrukkingen die deze leiders zich hadden laten ontvallen. Hij nam er geen aanstoot aan, hij was werkelijk een zeer menskundig iemand met ruime opvattingen en verklaarde zich bereid met de V. O. wel wat opgeleverd zouden hebben, zo hadden ook deze onderhandelingen op verschillende punten succes, maar weldra kwamen de beide machten toch min of meer vijandig tegenover elkaar te staan, de G. V. vonden, dat ze met minstens dubbel zoveel gezag optreden mochten als destijds de V. O., immers ze waren echt gekozen door een vergadering van het hele kamp en op ieder van hen was meer dan $\frac{1}{2} n + 1$ van de stemmen uitgebracht. 't Is ook mogelijk dat ze op een meer ingewikkelde wijze verkozen waren, maar dat is niet van belang. Dit optreden stemde ten slotte de K. K. niet vriendelijker en veel dingen, die hij anders wellicht had toegestaan weigerde hij nu.

Verder bleek bij de onderhandelingen dat de G. V. niet steeds onmiddellijk konden antwoorden op een vraag betreffende een of ander regiment, want helaas, niet uit elk regiment waren mensen gekozen. Dit maakt mede dat de besprekingen niet vlot verliepen, en toen een van de G. V. de ongelukkige opmerking maakte, dat wanneer de K. K. dit en dat niet goed vond, zij het hogerop zouden zoeken, toen werd het de K. K. te machtig en weigerde hij verder met de heren te onderhandelen. Ze zochten het toen werkelijk hogerop, en op enkele punten kregen ze gedaan van de Inspekteur van de gevangen kampen, een bijzonder welwillend mens, hetgeen de K. K. hen geweigerd had, maar in verreweg de meeste gevallen kreeg de K. K. gelijk al had hij zonder bezwaar kunnen toegeven.

De G. V. vertegenwoordigers riepen in hun verbittering wederom een kampvergadering bijeen om hun treurige ondervindingen mede te delen, maar in plaats dat zij deze vergadering tot verzet opzwepen konden, bleek de meerderheid nu van een geheel andere opinie, men kende nu beter de waarde van verkiezingsleuzen en velen die vroeger waren blijven kaarten en biljarten, omdat het hen niet interesseerde welke vertegenwoordigingsmethode theoreties beter was, hadden nu de praktijk aan den lijve gevoeld en waren in grote getale opgekomen en de G. V. werden weer aan kant gezet en nu verzocht de vroegere O. V. weer te probeeren opnieuw contact te krijgen met de K. K., hetgeen na een poosje tot zekere grens weer gelukte. De K. K. was echter ekstra voorzichtig geworden.

Kort daarop kwam er vrede en gingen de gevangenen naar hun vaderland terug, zodat deze geschiedenis hiermee eindigt.

Moge dit verhaaltje maken, dat men meer letten zal op de praktische kant der dingen en zich niet inlaten met zaken van alleen theoreties belang, en moge er in Delft niet te veel biljartende en kaartende mensen gevonden worden, wanneer ze elders nodig zijn.

S.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Het karakter is als een onbehouwen stuk marmer.

De strijd met het karakter moet zijn als het werk van den beeldhouwer, die in de vormlooze massa zijn ideaal ziet leven, dat hij in de stof kristalliseert — daartoe in staat gesteld door zijn vlijmscherpe beitels: een onverzettelijke wil, een volkomen toewijding aan het ideaal en een onuitputtelijk geduld.

VEREENIGINGSLEVEN.

Civiel en Bouwkundig Studentengezelschap
„Practische Studie”.

GEWAPEND-BETON.

„Erläuterungen mit Beispielen” van W. Gehler en „Musterbeispiele” zijn voor hen, die zich daarvoor opgegeven hebben te verkrijgen bij de bediende Bloklander in de Keuken van het hoofdgebouw a f.o.65 het stel.

De intekenaren worden verzocht ze af te halen.

De Sekretaris,
J. W. DINGER.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Mededeelingen.

Cursus 1919—1920.

Zij die wenschen deel te nemen aan het onderwijs in de beginselen der verbandsleer en eerste hulp bij ongelukken, hetwelk zal worden gehouden des Maandags- en Vrijdagsavonds van 7—9 uur in de voorm. Indische Instelling, worden uitgenoodigd hun naam vóór Donderdag 15 Januari 1920 te plaatsen op de daartoe bij den Amanuensis Labrijn, gebouw W. en S. en den bediende van het Hoofdgebouw gereed liggende lijsten.
Delft, 5 Januari 1920.

ADVERTENTIEN.

H. HABEKOTTÉ & Co.
CLUB-GARAGE D.S.M.
VOORSTRAAT 72—74.

m. g.

GEZOCHT

Medelezer NIEUWE ROTT. COURANT,
omtrek Oude Kerk.

Condiënen nader overeen te komen.
Brieven onder No. 10, Bureau van dit Blad.

TE HUUR:

een Zit- en Slaapkamer.

Adres HUGO DE GROOTSTRAAT 18.

ZIT- EN SLAAPKAMER
ter overname aangeboden.

Adres TRESLING, Oude Delft 206.

DRINKT:

Grog van B. A. M. Arak

(zeer Oude Batavia-Arak)
de fijnste en meest verwarmende!

Uitzending van DINERS
van af 85 cents.

Dagelijks verkrijgbaar NASSI-GORENG.

Aanbevelend,

CHR. F. RÜTER, OUDE DELFT 120

Mr. WILLIAM W. DAVIDSON,
TEACHER OF ENGLISH.

Blind Englishman, educated at the Royal N. College,
London, gives conversation lessons.

Address: 97 ROTTERDAMSCHER WEG, Delft,
(2 minutes' walk past Jaffalaan).

MUZIEKONDERRICHT
VIOOL, ALT en CONCERTFLUIT
GILIAM RIETVELD,
VIOLIST.

(Diploma's Onderwijs en Solo-Spel, Kon. Conservatorium.)
SIMONSSTRAAT No. 56. - Delft.

C. L. DOORMAN,
Phil. Nat. Doct.'s.
SIMONSSTRAAT 83. — DELFT.
Repeteert Wiskunde, Natuurkunde en
Theoretische Mechanica.

Voor de levering van

Delftsche Limonade-Siropen

beveelt ondergeteekende zich beleefd aan.

W. DE HOOGH,

Oude Delft 152.

Telefoon 15.

Nu is het tijd uw MOTOR grondig te laten nazien voor het volgend Seizoen.

Vraag onze zeer billijke conditiën.

Aanbevelend,

H. HABEKOTTÉ & Co.

Club-Garage D. S. M.

VOORSTRAAT 72—74.

Vertegenwoordiger: „READING-STANDARD”.